

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Honební společenstvo Poštorná**, se sídlem Poštorná, Břeclav, zastoupeného Mgr. Žanetou Vítů, advokátkou se sídlem Sady 28. října 431, Břeclav, a Mgr. Lukášem Wimětalem, advokátem se sídlem Veselá 24, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2009, čj. 20745/2009-16230, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Honební společenstvo Poštorná – Háje**, se sídlem M. Kudeříkové 8, Břeclav, zastoupené JUDr. Ing. Martinem Florou, advokátem se sídlem Lidická 57, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, čj. 10 Ca 297/2009 - 88,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši 5000 Kč. Poplatek bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce Mgr. Žanety Vítů do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Během roku 2002, poté, co nabyl účinnosti zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“), došlo uvnitř Honebního společenstva Poštorná (žalobce), k rozkolu. Aby Honební společenstvo Poštorná mohlo existovat i po účinnosti nového zákona o myslivosti, mělo dle § 69 odst. 2 tohoto zákona přijmout stanovy, popřípadě je přizpůsobit úpravě nového zákona o myslivosti, a zvolit si orgány nejpozději do devíti měsíců ode dne účinnosti zákona, jinak by zaniklo. V Honebním společenstvu Poštorná

však byly svolány v závěru roku 2002 dvě odlišné valné hromady, na nichž byli zvoleni dva různí honební starostové a společenstvo se tak uvnitř rozdělilo na dvě větve s protichůdnými zájmy.

[2] Valnou hromadu ze dne 21. 11. 2002 svolal pan K. Účastníci byli na této valné hromadě seznámeni se zněním nových stanov. Poté došlo k volbě nového honebního výboru a jako honební starosta byl zvolen pan Š. V rámci diskuze na této valné hromadě paní L. přečetla dopis pana H., předsedy Mysliveckého sdružení Poštorná. Dopis obsahoval upozornění na to, že skupina osob kolem pana K., svolavatele valné hromady, chce společenstvo ovládnout a z toho důvodu z něj vystupuje řada členů, čímž společenstvo k 31. 3. 2003 zanikne. Současně bude v Poštorné založeno nové honební společenstvo. Dopis rovněž upozorňoval na to, že valná hromada svolaná panem K. je svolána v rozporu se stanovami společenstva a proto bude neplatná (spis NSS, č. 1. 65; spis však současně obsahuje i dvě různá pověření pana K. ke svolání valné hromady, jejichž věrohodnost ani platnost Nejvyšší správní soud v této věci neposuzoval – spis NSS, č. 1. 87 a rovněž spis Městského soudu v Praze, přílohy žalobce). Před závěrem valné hromady byla paní L. jako členka dřívějšího výboru Honebního společenstva Poštorná požádána o předání existující dokumentace. Dokumentaci si však odnesla a odmítla ji předat (spis NSS, č. 1. 33).

[3] Paní L. jako jednatelka Honebního společenstva Poštorná svolala na 13. 12. 2002 druhou ze dvou sporných valných hromad (viz spis městského soudu, č. 1. 63, 64). Dle zápisu (spis městského soudu, č. 1. 65) byly na této valné hromadě projednány závěry z valné hromady ze dne 21. 11. 2002 a všechna rozhodnutí přijatá na listopadové valné hromadě byla prosincovou valnou hromadou zrušena. Současně byl na prosincové valné hromadě zvolen nový honební výbor. Jako honební starosta byl zvolen pan F. a jako honební místostarostka paní L. Dalšími členy výboru byli paní M., pan J. V. a pan Š. V. Svůj postup vysvětlovala paní L. spolu s panem F. Městskému úřadu Břeclav v čestném prohlášení ze dne 29. 12. 2002 (správní spis, obálka „spis MěÚ Břeclav“, dokument č. 7 – červená řada).

[4] Od tohoto okamžiku tedy fakticky existovali ve společenstvu dva různí honební starostové – pan Š. a pan F. Žádná ze dvou skupin v rámci společenstva se nedomáhala vyslovení neplatnosti rozhodnutí některé z valných hromad u soudu dle § 22 odst. 8 zákona o myslivosti.

[5] Oznámení o uvedení honebního společenstva do souladu s novým zákonem o myslivosti ze dne 21. 11. 2002 podepsal jako honební starosta pan Š. Městský úřad Břeclav jako správní orgán prvního stupně registraci společenstva rozhodnutím ze dne 21. 2. 2003 odmítl. Honební starosta pan Š. se proti tomuto rozhodnutí jménem společenstva odvolal. V řízení se dále vyjadřovali paní M., pan V., Myslivecké sdružení Poštorná jednající panem H. a jménem společenstva i honební starosta pan F. Pan F. poté vzal odvolání podané za společenstvo panem Š. zpět. Na dokumentu je uvedeno, že se zpětvzetím souhlasí i paní M., pan V. a Myslivecké sdružení Poštorná (správní spis, obálka „spis MěÚ Břeclav“, dokument č. 29 – červená řada).

[6] Tímto podáním se tedy část členů honebního společenstva reprezentovaná panem F. pokusila docílit právní moci rozhodnutí městského úřadu o odmítnutí registrace

společenstva (jeho uvedení do souladu s novým zákonem o myslivosti), a tím i zániku společenstva.

[7] Paní L. dále dle spisu podepsala dne 27. 3. 2003 čestné prohlášení, podle něhož ukončuje členství v Honebním společenstvu Poštorná a zmocňuje pana O. H. k zastupování ve věci založení Honebního společenstva Poštorná – Háje (spis NSS, č. l. 60).

[8] Dne 4. 4. 2003 se konala ustavující valná hromada Honebního společenstva Poštorná - Háje. Ze zápisu (spis NSS, č. l. 101) vyplývá, že členy přípravného výboru byli pan F., pan H., paní L., paní M. a pan J. V. Paní L. byla na ustavující valné hromadě zvolena členkou honebního výboru tohoto konkurenčního společenstva. Tou byla dle rejstříku honebních společenstev vedeného Městským úřadem v Břeclavi i v roce 2012 (viz www.breclav.org). Totéž platí i o panu H. Dne 14. 4. 2003 podal přípravný výbor Honebního společenstva Poštorná – Háje návrh na registraci společenstva spolu se žádostí o uznání společenstevní honitby.

[9] Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí městského úřadu ze dne 21. 2. 2003. Rozhodnutí městského úřadu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení; v odůvodnění rozhodnutí (23. 6. 2003) uvedl, že valnou hromadu ze dne 13. 12. 2002 nepovažuje za platně svolanou. Proto neuznal zpětvzetí odvolání podané panem F. Platnost předchozí valné hromady neposuzoval.

[10] V průběhu dalšího řízení se ve věci vyjadřoval i přípravný výbor Honebního společenstva Poštorná – Háje. Opakovaně navrhoval, aby správní orgán návrh na registraci Honebního společenstva Poštorná odmítl, neboť zaniklo pro nesplnění požadavků § 69 odst. 2 zákona o myslivosti.

[11] Dne 17. 12. 2003 městský úřad registraci Honebního společenstva Poštorná odmítl podruhé. Dne 9. 4. 2004 v rozhodnutí o odvolání však krajský úřad toto společenstvo zaregistroval.

[12] V důsledku tohoto rozhodnutí krajského úřadu měla být odmítnuta registrace Honebního společenstva Poštorná – Háje. Na základě podnětu tohoto konkurenčního společenstva zahájilo Ministerstvo zemědělství řízení o přezkoumání posledního rozhodnutí krajského úřadu ve věci registrace Honebního společenstva Poštorná.

[13] Ministerstvo zemědělství rozhodnutím ze dne 13. 12. 2004 změnilo rozhodnutí krajského úřadu tak, že se odvolání zamítá a rozhodnutí městského úřadu se potvrzuje. Honební společenstvo Poštorná tak mělo zaniknout. Nic na tom nezměnilo ani následné rozhodnutí ministra zemědělství o rozkladu ze dne 29. 3. 2005, které jen formálně upravilo výrok rozhodnutí ministerstva.

[14] V důsledku tohoto rozhodnutí bylo dne 9. 6. 2005 u městského úřadu zaregistrováno nové Honební společenstvo Poštorná – Háje, vystupující v řízení soudním jako osoba zúčastněná na řízení, neboť jeho zaregistrování již nebránila existence staršího společenstva. Jak vyplývá z odst. [8], ve vedení tohoto společenstva jsou osoby, které se podílely na svolání valné hromady Honebního společenstva Poštorná konané dne

13. 12. 2002 a představují tedy současně i jednu z větví uvnitř Honebního společenstva Poštorná reprezentovanou panem F., příp. paní L.

[15] Dne 10. 6. 2005 však Městský soud v Praze vydal rozhodnutí čj. 5 Ca 125/2005 - 60, kterým rozhodnutí ministra o rozkladu zrušil a věc ministru vrátil z důvodu nesprávné formulace výroku.

[16] Novým rozhodnutím o rozkladu ze dne 12. 8. 2005 ministr zrušil rozhodnutí krajského úřadu i městského úřadu a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně. Obnovil tak existenci původního Honebního společenstva Poštorná, avšak vedle něj již existovalo nové Honební společenstvo Poštorná – Háje. Obě společenstva přitom měla zájem na uznání honitby na zčásti totožných honebních pozemcích. V novém řízení měl městský úřad objasnit všechny nesrovnalosti a jednat se všemi zúčastněnými osobami.

[17] Následovala další správní i soudní rozhodnutí týkající se této věci. Nakonec na sebe krajský úřad atrahoval „obživlou“ věc registrace Honebního společenstva Poštorná, a to pro nečinnost městského úřadu. Rozhodnutím ze dne 24. 3. 2009, čj. JMK 43140/2009, sp. zn. S-JMK 17568/2006/OŽP-Ho, zastavil řízení ve věci registrace společenstva.

[18] K odvolání osoby zúčastněné na řízení, Honebního společenstva Poštorná – Háje, změnilo Ministerstvo zemědělství rozhodnutím ze dne 17. 8. 2009, čj. 20745/2009-16230, výrok rozhodnutí krajského úřadu tak, že návrh Honebního společenstva Poštorná ze dne 21. 11. 2002 na registraci a jeho zapsání do rejstříku honebních společenstev se zamítá. V upraveném výroku uvedlo, že podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti společenstvo zaniklo ke dni 31. 3. 2003 a k témuž dni zanikla i společenstevní honitba Poštorná.

II.

[19] Proti tomuto rozhodnutí podal za Honební společenstvo Poštorná honební starosta pan Š. žalobu k Městskému soudu v Praze. Dne 4. 3. 2011 však vzal za totéž společenstvo honební starosta pan F. žalobu zpět.

[20] Městský soud vydal dne 2. 11. 2011 usnesení označené v záhlaví, jímž rozhodl, že zpětvzetí žaloby učiněné honebním starostou panem F. není účinné. Z usnesení vyplývá, že městský soud za jádro sporu považoval otázku platnosti či neplatnosti dvou valných hromad z listopadu a prosince 2002, během nichž byli zvoleni dva různí honební starostové společenstva. Správní orgány dospěly při posouzení platnosti těchto valných hromad k odlišným závěrům. Proto městský soud rozhodl, že za přiměřené aplikace § 96 odst. 3 a 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zpětvzetí žaloby není účinné. Pokud by považoval zpětvzetí podané za žalobce panem F. za účinné a zastavil by řízení pro zpětvzetí žaloby, vystavil by se výtce odmítnutí soudní ochrany tomu, kdo tvrdí, že byl zkrácen rozhodnutím správního orgánu vydaným v řízení vedeném k jeho návrhu (tj. panu Š. vystupujícímu rovněž jménem společenstva).

III.

[21] Proti rozhodnutí městského soudu podalo Honební společenstvo Poštorná včasnou kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Plná moc advokáta k podání kasační stížnosti byla udělena honební místostarostkou paní L., protože honební starosta pan F. již zemřel. (Tato větev Honebního společenstva Poštorná bude dále označována jako „stěžovatel“; druhá větev společenstva reprezentovaná honebním starostou panem Š. bude dále označována jako „žalobce“).

[22] Nesprávné hodnocení právní otázky spatřoval stěžovatel v tom, že městský soud se rozhodl s otázkou, kdo je oprávněn za Honební společenstvo Poštorná vystupovat, vypořádat až v meritorním rozhodnutí. Podle stěžovatele se však jedná o základní procesní otázku, kterou si měl soud vyřešit přednostně. Meritorní posouzení pak může provést jen tehdy, pokud žalobu podala osoba, která může za honební společenstvo vystupovat. Tuto otázku si měl soud vyřešit před tím, než posoudil, zda je zpětvzetí žaloby podané stěžovatelem účinné. Dle stěžovatele mohly nastat pouze dvě varianty, a to buď podání žaloby osobou oprávněnou jednat jménem společenstva, pak by zpětvzetí žaloby bylo podáno osobou neoprávněnou a jen tehdy by bylo neúčinné, nebo podání žaloby osobou neoprávněnou, a pak by její zpětvzetí vůbec nemělo právní význam.

[23] Městský soud však dle stěžovatele v rozhodnutí nevyslovil, kdo je oprávněn za společenstvo jednat a zda tak měla žaloba procesní účinky, a proto je jeho usnesení i nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

[24] K namítané vadě řízení („*nesprávnosti posouzení skutkové podstaty*“) stěžovatel shrnul okolnosti vedoucí ke zvolení dvou honebních starostů, tj. zvolení pana Š. na první valné hromadě, a poté jeho odvolání na druhé valné hromadě a zvolení pana F., avšak následné jednání správních orgánů, zejména krajského úřadu, s panem Š. jako honebním starostou.

[25] Dále stěžovatel uvádí, že „*podle názoru osoby zúčastněné na řízení*“ je třeba vzhledem k nepodání žaloby na neplatnost usnesení valné hromady konané dne 13. 12. 2002 považovat za honebního starostu, a tedy osobu oprávněnou jednat za společenstvo, pana F. a po jeho smrti paní L., honební místostarostku zvolenou na téže valné hromadě.

[26] Mimoto podle stěžovatele nemůže za společenstvo jednat pan Š. i dle § 33 odst. 4 s. ř. s., neboť jeho zájmy jsou v rozporu se zájmy společenstva. K tomu stěžovatel uvedl, že jedním z prvních úkonů, které pan Š. jako honební starosta učinil, bylo uzavření smlouvy o nájmu honitby se sebou samým, tj. panem Š. jako fyzickou osobou. Pan Š. chce dle stěžovatele tímto způsobem chránit jen své zájmy, a to lovit zvěř na honebních pozemcích a ulovenou zvěř si přivlastňovat.

[27] Závěrem poukazuje stěžovatel na nemožnost aplikace § 96 o. s. ř. na danou věc tak, jak to učinil městský soud. Toto ustanovení připouští, aby za situace, kdy ostatní účastníci řízení nesouhlasí se zpětvzetím návrhu, soud rozhodl, že toto zpětvzetí není účinné. V posuzovaném případě však zpětvzetí učinil týž účastník řízení – honební společenstvo jako žalobce. Pokud o sobě jiné osoby vystupující za společenstvo tvrdí, že na žalobě trvají, nejedná se o postoj účastníků řízení odlišných od společenstva – žalobce. Dále

má stěžovatel za to, že § 96 o. s. ř. nelze použít i proto, že ve věci dosud neproběhlo jednání.

[28] Z těchto důvodů navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení městského soudu a současně zastavil řízení vedené městským soudem.

IV.

IV.1 Zpětvzetí kasační stížnosti a vyjádření žalobce

[29] Dne 26. 1. 2012 vzal tuto kasační stížnost za společenstvo zpět pan Š. (žalobce). Současně doručil i vyjádření ke kasační stížnosti.

[30] Ve vyjádření žalobce uvedl, že kasační stížnost byla podána osobou, která není oprávněná za společenstvo jednat. Advokátce, jež kasační stížnost podala, byla plná moc udělena paní L. i přes to, že ta měla ukončit členství v Honebním společenstvu Poštorná písemným prohlášením ze dne 31. 10. 2002. Její členství tak mělo zaniknout ke dni 31. 12. 2002. Žalobce dále zmínil, že s problematikou platnosti a neplatnosti valných hromad se již zabývaly správní orgány a došly k závěru, že platně zvoleným starostou je pan Š. Soud dle žalobce problematiku oprávnění vystupovat za společenstvo rovněž posuzoval a dospěl k témuž závěru.

[31] Dále žalobce upozornil, že právě zájmy paní L. jsou v rozporu se zájmy společenstva. V roce 2004 např. jako členka přípravného výboru osoby zúčastněné na řízení, Honebního společenstva Poštorná – Háje, podala žalobu proti rozhodnutí krajského úřadu o registraci Honebního společenstva Poštorná. Z tohoto důvodu nemohla paní L. zmocnit advokátku k podání kasační stížnosti. Proto žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl.

IV.2 Vyjádření pana Š.

[32] Téhož dne doručil soudu své osobní vyjádření i honební starosta pan Š. V něm oznámil soudu, že advokátce paní Mgr. Vítů odvolal plnou moc, kterou jí však udělila paní L., a paní L. sdělil, že nikdy nebyla zvolena místostarostkou společenstva a není jeho členkou. Dále čestně prohlásil, že byl zvolen honebním starostou na dobu deseti let. Pan F. i paní L. byli této volbě přítomni a nedomáhali se v zákonné lhůtě vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého na dané valné hromadě. V další části vyjádření pak pan Š. uváděl skutečnosti týkající se valné hromady konané dne 13. 12. 2002. Podle jeho názoru nebyla na tuto valnou hromadu doložena žádná (pravá) pozvánka. Nikdo mu také jako honebnímu starostovi zvolenému dne 21. 11. 2002 konání ani výsledky této valné hromady neoznámil. Krajský úřad navíc rozhodl, že za společenstvo je oprávněn jednat právě pan Š. Dále pan Š. uvedl, že za rozkolem stojí pan H., který si v dubnu roku 2003 vytvořil přípravný výbor nového honebního společenstva, do něhož pozval jen vybrané osoby, mj. pana F. a paní L.

IV.3 Další vyjádření ve věci

[33] Advokátka zastupující stěžovatele reagovala na odvolání plné moci panem Š. a svou odpověď dala rovněž na vědomí soudu. Panu Š. sdělila, že právě otázka, kdo je oprávněn jednat za Honební společenstvo Poštorná, je předmětem soudního řízení.

Do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu proto považuje vzájemnou výměnu právních názorů za bezpředmětnou, stejně jako samotné odvolání plné moci.

[34] Dne 5. 3. 2012 zaslal žalobce doplnění vyjádření ke kasační stížnosti. K vyjádření advokátky stěžovatele uvedl, že dle stanov přijatých na valné hromadě konané dne 21. 11. 2002, na níž byl zvolen honebním starostou pan Š., mohl další valnou hromadu svolat pouze honební starosta, místostarosta, případně mohli o její svolání požádat členové společenstva, jejichž hlasy činí alespoň 10 % všech hlasů. Valná hromada konaná dne 13. 12. 2002 však tímto způsobem svolána nebyla. Dále žalobce doplnil, že listiny, jimiž je „*osobami z okolí p. K. F. a p. M. L.*“ dokládáno svolání a konání valné hromady v prosinci 2002, jsou účelově a dodatečně vyhotovené dokumenty. Konání valné hromady ze dne 13. 12. 2002 nebylo oznámeno žádnému ze členů společenstva, kteří byli dne 21. 11. 2002 zvoleni do vedení. Pouze pan Š. je tedy osobou oprávněnou jednat za honební společenstvo. Paní L. nadto není členkou tohoto společenstva, nemůže tedy být ani jeho místostarostkou. Mimoto je členkou výboru Honebního společenstva Poštorná – Háje (osoby zúčastněné na řízení), jež má zcela opačný zájem na průběhu a výsledku řízení než Honební společenstvo Poštorná, nemůže tedy za toto společenstvo jednat i vzhledem k § 33 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud by proto kasační stížnost měl odmítnout.

[35] Dne 31. 7. 2012 se ve věci vyjádřil žalovaný. Své rozhodnutí ve věci považuje za bezvadné po věcné i právní stránce, a to bez ohledu na to, která osoba jménem Honebního společenstva Poštorná jedná. Při vydávání rozhodnutí byl vázán názorem Městského soudu v Praze. Spor o post honebního starosty nemůže zvrátit skutečnosti, na jejichž základě společenstvo i honitba zanikly k 31. 3. 2003.

[36] Ke kasační stížnosti se vyjádřila i osoba zúčastněná na řízení, Honební společenstvo Poštorná – Háje. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost, zrušil usnesení městského soudu a odmítl žalobu podanou k městskému soudu. Zastává názor, že žaloba byla podána neexistujícím subjektem, který zanikl ke dni 31. 3. 2003. Poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 3 Aps 5/2008 - 282, v němž soud v odůvodnění poznamenal, že v době, kdy byla zúčastněná osoba jako nové honební společenstvo „*zaregistrována, HS Poštorná neexistovalo a nedisponovalo žádnými právy, na kterých by mohlo být dotčeno*“. Podle osoby zúčastněné na řízení proto došlo k zániku žalobce *ex lege* a rozhodnutí žalovaného tento stav pouze deklarovalo. Žalobce tak nemá způsobilost být účastníkem řízení. Žaloba i kasační stížnost by byla přípustná jen tehdy, pokud by napadené rozhodnutí mělo konstitutivní účinky. Městský soud by se měl nejprve vypořádat s tím, zda žalobce existuje, a teprve potom s tím, kdo za něj jedná. Souhlasí však se stěžovatelem v tom, že rozhodnutí městského soudu je nepřezkoumatelné, neboť z něj není jasné, zda je zpětvzetí neúčinné pro to, že žaloba byla podána osobou existující a oprávněnou a zpětvzetí osobou neoprávněnou, nebo proto, že žaloba byla podána osobou neexistující, takže zpětvzetí je procesně neúčinným podáním. Takto nejasné usnesení pak vedlo i k tomu, že z něj zástupce žalobce dovodil podporu - dle osoby zúčastněné - pro účelové tvrzení, že platným honebním starostou je pan Š.

[37] Dále se osoba zúčastněná na řízení domnívá, že poslední osobou, která byla oprávněna jednat za žalobce, byl pan F. Ze spisů by mělo být zřejmé, že valná hromada ze dne 21. 11. 2002 byla svolána v rozporu s tehdy platnými stanovami žalobce a že jejím

předmětem bylo „nepřátelské převzetí“ kontroly nad společenstvem. Valná hromada ze dne 13. 12. 2002 pak měla pouze „odstranit následky nepřátelského převzetí“. Podání pana Š. proto nemohou být hodnocena jako jednání společenstva. Po smrti pana F. přešlo oprávnění jednat za společenstvo na paní L. Zákon o myslivosti neváže funkci honebního starosty ani místostarosty v § 23 odst. 2 na členství v honebním společenstvu a odlišná úprava ve stanovách by byla v rozporu s tímto zákonem. Dle osoby zúčastněné na řízení jsou v rozporu především zájmy pana Š. a paní L., avšak z výkonu funkce honební místostarostky ve dvou honebních společenstvech, byť i vzájemně si konkurujících, nelze automaticky dovozovat, že by osobní zájmy paní L. byly v rozporu se zájmy Honebního společenstva Poštorná. Osoba zúčastněná na řízení rovněž poukazuje na skutečnost, že si pan Š. jako honební místostarosta pronajal honitbu Poštorná. V důsledku této skutečnosti jsou zájmy pana Š. v rozporu se zájmy společenstva.

[38] Na vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení reagoval žalobce. Ohradil se proti sdělení žalovaného i osoby zúčastněné na řízení, že společenstvo i honitba zanikly k 31. 3. 2003. Osoba zúčastněná podle něj dezinterpretuje rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 3 Aps 5/2008 - 282 a vytrhává z něj pouze určité pasáže, které podporují její tvrzení o zániku Honebního společenstva Poštorná. Jiné části tohoto rozsudku totiž odrážejí skutečnost, že později došlo ke zrušení správních rozhodnutí deklarujících zánik společenstva. Tento rozsudek tak sděluje, že společenstvo existuje a že je třeba v dalších řízeních zohlednit skutečnost, že k těžce honitbě byla zaregistrována dvě různá honební společenstva. Dále žalobce poukazuje na skutečnost, že dosud nedošlo k jeho zániku, neboť nebyla naplněna ani podmínka výmazu z rejstříku honebních společenstev ani neproběhla jeho likvidace. Žalobce má dále za to, že městský soud své rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Zopakoval, že pan Š. je platným honebním starostou žalobce zvoleným na řádné valné hromadě a že tuto skutečnost již v minulosti konstatovaly i různé správní orgány. Osoba zúčastněná na řízení se tak pouze pokouší oddálit meritorní řešení věci. Konečně vzhledem k tomu, že paní L. v době po podání kasační stížnosti zemřela, nemá za konkurenční vedení společenstva kdo vystupovat a není tak ani nikoho, kdo by pověřoval advokátku stěžovatele k zastupování společenstva.

[39] V dalším podání pan Š. tomuto soudu sdělil, že opět odebral plnou moc advokátce stěžovatele a oznámil jí, že pan F. i paní L. zemřeli. Paní L. měla jako honební místostarostka svolat do třiceti dnů od smrti pana F. valnou hromadu, což neučinila. V době, kdy měla udělit plnou moc advokátce, byla tak vážně nemocná, že už to nemohla učinit. Žalobce se domnívá, že advokátka jedná na základě pokynů pana H., který chce zrušit Honební společenstvo Poštorná, aby mohl zaregistrovat honitbu Honebního společenstva Poštorná – Háje. Poznámává, že větné obraty ve vyjádření advokátky stěžovatele a advokáta osoby zúčastněné na řízení jsou si velmi podobné, a vyslovuje podezření na uplácení advokátky stěžovatele.

[40] V podání ze dne 1. 11. 2012 se advokátka stěžovatele ohradila proti nařčení pana Š., že s ním odmítla komunikovat. Dále sdělila, že plná moc k zastupování byla udělena za právnickou osobu, a nezanikla tedy úmrtím paní L. Kasační stížnost nebyla podána ve snaze o prodlužování sporu, ale proto, aby bylo ukončeno řízení, které by dle řádně zvoleného statutárního orgánu stěžovatele vůbec vedeno být nemělo. Bylo totiž zahájeno na podnět osoby, která k tomu nebyla zmocněna. Valná hromada ze dne 21. 11. 2002 byla

svolána v rozporu se stanovami panem K., naproti tomu konání valné hromady ze dne 13. 12. 2002 bylo včas oznámeno a i jinak bylo při ní postupováno v souladu s právními předpisy. Tato valná hromada byla svolána místopředsedou honebního společenstva a jednatelekou, paní L., protože předseda ze své funkce pro zdravotní důvody odstoupil. Proto tato valná hromada proběhla řádně a rozhodnutí na ní přijatá jsou platná. Ode dne 13. 12. 2002 proto pan Š. za společenstvo nemůže jednat.

[41] Dne 18. 12. 2012 soudu oznámil pan Š. jednající za Honební společenstvo Poštorná, že se konala valná hromada a byl zvolen statutární orgán. Uvedl, že na této valné hromadě bylo odsouhlaseno, že pan F. ani paní L. nebyli od 21. 11. 2002 oprávněni jednat jménem společenstva, neboť jediným oprávněným byl honební starosta pan Š. nebo místopředseda pan Šl. Na další desetileté období byl zvolen honebním starostou pan Š. a jako místopředseda pan K. Advokátce stěžovatele plnou moc odebral, a žádá, aby kasační stížnost byla odmítnuta jako podaná osobou neoprávněnou.

[42] Dne 19. 12. 2012 došlo tomuto soudu Oznámení o zrušení Honebního společenstva Poštorná – Háje zaslané nově zvoleným honebním starostou, panem Ž. Dle dokumentu proběhla dne 5. 8. 2012 valná hromada, na níž bylo rozhodnuto, že Honební společenstvo Poštorná – Háje ukončí svoji činnost ke dni 21. 11. 2012.

[43] Dne 4. 1. 2013 se ve věci znovu vyjádřila advokátka stěžovatele. Uvedla, že dle jejího právního názoru není pan Š. osobou, která by mohla za Honební společenstvo Poštorná vystupovat, a proto jsou jím učiněné kroky právně irelevantní. Toto společenstvo zaniklo a posledními osobami, které za něj mohly jednat, byli pan F. a paní L. S touto skutečností se pan Š. údajně nechce smířit, snaží se dosáhnout toho, aby s ním správní a soudní orgány jednaly, a svými různými podáními řízení prodlužuje. Osoby, které za společenstvo mohly jednat, jednoznačně vyjádřily, že si nepřejí, aby byla vedena další řízení. Dále advokátka poukázala na již uplatněné argumenty.

V.

[44] Jak bylo uvedeno výše, žalobce vzal kasační stížnost zpět a současně doručil i vyjádření ke kasační stížnosti. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, vzal-li návrhatele svůj návrh zpět. Vzhledem k rozkolu uvnitř společenstva však za společenstvo vystupovali dva různí honební starostové a i zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno za společenstvo jinou osobou než samotná kasační stížnost. Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Dospěl však k závěru, že pokud soud rozhodne, že se nepřiznávají právní účinky zpětvzetí žaloby podané osobou tvrdící, že má oprávnění vystupovat za právnickou osobu, nejde o rozhodnutí, kterým by se pouze upravovalo vedení řízení. Zpětvzetí žaloby je typickým dispozičním úkonem účastníka řízení, kterým tento může disponovat samotným předmětem řízení. Přiznání či nepřiznání právních účinků zpětvzetí žaloby má tedy zásadní dopady, a to navíc i do práv ostatních účastníků řízení. Rozhodnutí o tom, zda zpětvzetí žaloby bude účinné, není tedy rozhodnutím, které pouze upravuje vedení řízení. To platí tím spíše za situace, kdy zpětvzetí podala za právnickou osobu osoba odlišná od té, která za danou právnickou osobu podala návrh na zahájení řízení.

[45] Vzhledem k tomu, že osoba zúčastněná na řízení namítala, že rozhodnutí žalovaného bylo pouze deklaratorní, a žalobce tak již neexistuje a nemá tedy ani způsobilost být účastníkem soudního řízení, zabýval se Nejvyšší správní soud i touto otázkou. Dle § 65 s. ř. s. svědčí žalobní legitimace každému, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Zákon tedy dává subjektu možnost žalobu podat v případě, že došlo k zásahu do jeho veřejných subjektivních práv. Proto svědčí žalobní legitimace i subjektu, o němž správní orgán konstitutivně či deklaratorně rozhodl, že zanikl

[46] Dále Nejvyšší správní soud musel zjistit, zda za právnickou osobu jednala osoba k tomu oprávněná. Pokud by totiž dospěl k závěru, že tomu tak není, byla by další podání ve věci, tedy i zpětvzetí kasační stížnosti, bez právních účinků. Mimoto platí, že v téže věci může za právnickou osobu současně jednat pouze jediná osoba (§ 33 odst. 4 s. ř. s. *in fine*).

[47] V těchto otázkách soud dospěl k závěru, že paní M. L. nemohla v době podání kasační stížnosti jednat za Honební společenstvo Poštorná. Její zájmy byly v rozporu se zájmy této právnické osoby (§ 33 odst. 4 s. ř. s.). Je ale vhodné zdůraznit, že soud nemusel posuzovat platnost valných hromad Honebního společenstva Poštorná konaných ve dnech 21. 11. 2002 a 13. 12. 2002.

[48] Paní L. byla svolavatelkou valné hromady konané dne 13. 12. 2002 a začlenila se do skupiny uvnitř Honebního společenstva Poštorná reprezentované panem F. ([3]). Později se stala členkou přípravného výboru Honebního společenstva Poštorná – Háje a po jeho zaregistrování členkou jeho honebního výboru ([8]). I z podání soudu je zřejmé, že postoje větve Honebního společenstva Poštorná stojící za panem F. a paní L. a Honebního společenstva Poštorná – Háje se ve své podstatě shodují ([36]).

[49] Přitom obě honební společenstva mají zcela protichůdné zájmy. Jak je zřejmé z průběhu všech předchozích řízení, ať už ve věci registrací nebo jejich vzájemné provázanosti, tato dvě společenstva jsou existenčně spjata, protože usilují o uznání honitby na zčásti totožných pozemcích. Honitbu na určitých honebních pozemcích však může užívat pouze jediné honební společenstvo (plyne z povahy věci i ze smyslu příslušných ustanovení zákona o myslivosti, zejména § 19 – 20, § 26 – 29 a § 31). Současně je na sobě vzájemně existenčně závislé i uznání honitby a existence honebního společenstva. Pokud tedy bude existovat Honební společenstvo Poštorná a bude mu uznána honitba, nemůže existovat Honební společenstvo Poštorná – Háje, a naopak.

[50] Současně je Honební společenstvo Poštorná rozděleno na dvě odlišné větve, přičemž členové jedné z nich jsou současně členy Honebního společenstva Poštorná – Háje a v průběhu předchozích řízení usilovali o zánik Honebního společenstva Poštorná a naopak o registraci Honebního společenstva Poštorná – Háje. I paní L., která podala kasační stížnost za Honební společenstvo Poštorná, byla současně členkou honebního výboru Honebního společenstva Poštorná – Háje. K tomu lze poukázat na skutečnost, že jak zpětvzetí žaloby podané panem F. (rovněž členem Honebního společenstva Poštorná – Háje), tak i kasační stížnost podaná paní L., by v případě, že by byly úspěšné, docílily zastavení soudního řízení, a tím i definitivního zániku Honebního společenstva Poštorná.

[51] Dále Ministerstvo zemědělství z podnětu Honebního společenstva Poštorná – Háje zahájilo přezkumné řízení. Úspěch takového podnětu by vedl k zániku Honebního společenstva Poštorná, nebýt rozhodnutí Městského soudu v Praze, ([13] – [16]). Honební společenstvo Poštorná – Háje rovněž podávalo v průběhu řízení ve věci registrace Honebního společenstva Poštorná žaloby, na jejichž základě by rovněž došlo k zániku tohoto společenstva (viz např. usnesení Krajského soudu v Brně čj. 29 Ca 163/2004 - 96).

[52] V posuzované věci tedy existuje spor mezi dvěma fyzickými osobami, příp. skupinami fyzických osob, jež tvrdí, že mohou vystupovat za určitou právnickou osobu. Přitom však jedna z těchto fyzických osob jménem právnické osoby činí podání, z nichž je jednoznačně seznatelný záměr způsobit, aby tato právnická osoba zanikla. Současně tato fyzická osoba působí ve statutárních orgánech jiné právnické osoby, jejíž fungování přímo závisí na zániku první právnické osoby. Z těchto okolností je zřejmé, že zájmy této fyzické osoby, v daném případě paní M. L., jsou v rozporu se zájmy osoby právnické, jejímž jménem chce jednat (§ 33 odst. 4 s. ř. s.).

[53] Proto tedy paní L. nemohla za Honební společenstvo Poštorná jednat v době podání kasační stížnosti, což je okamžik, kterým se Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí zabývá a k němuž posuzuje existenci oprávnění kasační stížnost podat. Zcela jiná situace zde mohla existovat v době těsně po konání obou valných hromad, kdy ještě paní L. nebyla členkou konkurenčního honebního společenstva a ani z jejích úkonů nemuselo vyplývat, že její zájmy jsou v rozporu se zájmy Honebního společenstva Poštorná. Tyto situace zde Nejvyšší správní soud neposuzoval. Stejně tak není pro posouzení této otázky určující ani to, že paní L. v době řízení před Nejvyšším správním soudem zemřela, ani to, že v nedávné době podle došlé informace bylo Honební společenstvo Poštorná – Háje zrušeno (proto také kasační soud již tyto informace neověřoval).

[54] Dále Nejvyšší správní soud podotýká, že toto rozhodnutí nemá žádné důsledky pro předešlá řízení, ve kterých orgány veřejné moci jednaly s Honebním společenstvem Poštorná – Háje, kde byla paní L. členkou honebního výboru. Je tedy třeba rozlišovat mezi vystupováním paní M. L. za Honební společenstvo Poštorná a její aktivitou v Honebním společenstvu Poštorná – Háje.

[55] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti z výše popsaných důvodů soud neřešil otázku platnosti valné hromady Honebního společenstva Poštorná (21. 11. 2002) a stejně tak nebylo nutno řešit účinnost zpětvzetí kasační stížnosti podané zástupcem pana Š. Jakmile bude městský soud pokračovat v řízení v této věci a jednat o žalobě podané panem Š., bude si muset sám otázku platnosti uvedené valné hromady posoudit jako předběžnou ve vztahu k řízení o věci samé.

[56] Je vhodné připomenout, že soudy rozhodující ve správním soudnictví nijak nezavazuje to, jak si správní orgány posoudily otázku, kdo je oprávněn vystupovat za právnickou osobu. Pokud v této věci chtěly dotčené osoby dosáhnout závazného rozhodnutí, mohly se buď do tří měsíců od konání valné hromady domáhat u soudu, aby vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady (§ 22 odst. 8 zákona o myslivosti), nebo

mohly kdykoli podat žalobu na určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není [§ 80 písm. c) o. s. ř.; zde by se jednalo o právo vystupovat jménem dané právnické osoby].

[57] Městský soud si tedy měl v této věci jako předběžnou otázku posoudit, kdo je za Honební společnost Poštorná oprávněn jednat, podávat žalobu a brát ji zpět. V tomto směru tedy soud souhlasí se stěžovatelem. Odůvodnění rozhodnutí městského soudu, že by bylo odmítnutím soudní ochrany, pokud by nebyla projednána žaloba podaná jednou z osob, které tvrdí, že jsou oprávněny vystupovat za konkrétní právnickou osobu, není přiléhavé. Není totiž odepřením spravedlnosti, pokud soud po právu odmítne návrh na zahájení řízení, který podala osoba neoprávněná, a soud tak řízení nemůže vést.

[58] Rovněž i odkaz městského soudu na § 96 odst. 3 a 4 o. s. ř. nebyl případný. Zmíněné ustanovení upravuje pouze vztah mezi účastníky řízení v případě zpětvzetí návrhu na zahájení řízení, nikoli však vztahy uvnitř právnické osoby vystupující navenek jako jeden účastník řízení a na posuzovanou situaci se nedá použít ani analogicky. Avšak vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost byla podána osobou neoprávněnou, zůstává usnesení městského soudu v právní moci.

VI.

[59] Lze uzavřít, že za stěžovatele (právnickou osobu) při podání kasační stížnosti jednala osoba, jejíž zájmy byly v rozporu se zájmy právnické osoby; procesní podmínky pro řízení o kasační stížnosti tak splněny nebyly (§ 33 odst. 4 s. ř. s.). Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[60] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Dle tohoto ustanovení nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[61] Osoba zúčastněná na řízení má dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Protože osobě zúčastněné na řízení soud žádnou takovou povinnost neuložil, nemá osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů.

[62] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč stěžovateli, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. ledna 2013

JUDr. Michal Mazanec

předseda senátu